

Sygnatura akt II C 804/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia K. T.

Protokolant: staż. S. S.

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W., T. T. (1) i M. G. (1)

o zapłatę

1. zasądza od T. T. (1) i M. G. (1) solidarnie na rzecz J. S. kwoty:

a. (...) (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia;

b. 332,39 (trzysta trzydzieści dwa 39/100) złotych tytułem odszkodowania;

c. (...) (dwa tysiące czterysta czterdzieści dwa) złote tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby

- z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot wymienionych w punkcie 1a., 1b. i 1c. od dnia 4 lutego 2019 roku do dnia zapłaty liczonymi w stosunku do M. G. (1) i od dnia 31 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty liczonymi w stosunku do T. T. (1);

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od T. T. (1) i M. G. (1) solidarnie na rzecz J. S. kwotę 1591,48 zł (tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt jeden 48/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nie obciąża J. S. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W.;

5. obciąża T. T. (1) i M. G. (1) solidarnie na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotą (...),66 (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt jeden 66/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa;

nie obciąża powódki kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa

Sygnatura akt II C 804/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 27 lipca 2016 roku skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. J. S. wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz, w związku z wypadkiem z 29 stycznia 2013 roku, kwot: 35000 zł zadośćuczynienia, 359,49

zł tytułem odszkodowania i 2970 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby, wraz z ustawowymi odsetkami od 6 maja 2016 roku do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu.

(pozew k. 2-6)

Postanowieniem z 14 listopada 2016 roku Sąd zwolnił powódkę od kosztów sądowych w całości.

(postanowienie k. 87)

W odpowiedzi na pozew z 21 grudnia 2016 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu.

(odpowiedź na pozew k. 91-97)

Postanowieniem z 25 stycznia 2019 roku Sąd wezwał do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanych T. T. (1) i M. G. (1).

(postanowienie k. 267)

W odpowiedzi na pozew z 14 lutego 2019 roku T. T. (1) i M. G. (1) wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów procesu.

(odpowiedź na pozew k. 268-270)

Na rozprawie 17 sierpnia 2020 roku pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie żądanej kwoty od (wszystkich) pozwanych in solidum, a także o zasądzenie kosztów procesu za postępowanie przed sądem drugiej instancji. Pełnomocnik pozwanych T. T. (1) i M. G. (1) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

(stanowiska stron e-protokół rozprawy z 17 sierpnia 2019 roku 00.00.24-00.12.02)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 stycznia 2013 roku J. S. idąc ulicą (...), na wysokości posesji numer (...), przed Teatrem Nowym w Ł., poślizgnęła się na oblodzonym, nieodśnieżonym i nieposypanym piaskiem ani solą chodnikiem i upadła.

(zgłoszenie wypadku k. 16-17; zeznania świadka A. P. e-protokół rozprawy z 5 czerwca 2019 roku 00.06.33-00.21.36; zeznania świadka M. B. e-protokół rozprawy z 5 czerwca 2019 roku 00.21.36-00.29.43; zeznania świadka P. F. e-protokół rozprawy z 5 czerwca 2019 roku 00.29.43-00.37.25; dowód z przesłuchania powódki e-protokół rozprawy z 12 czerwca 2019 roku 00.19.53-00.23.24; fotografie k. 12-14)

Na miejsce zdarzenia wezwano karetkę pogotowia. Lekarz udzielił powódce pierwszej pomocy. Unieruchomiono powódce nogę oraz podano leki przeciwbólowe. Powódkę przewieziono na Izbę Przyjęć w (...) im. WAM w Ł., gdzie poddano ją konsultacji oraz badaniom. Na prawym podudziu widoczny był krwiak i obrzęk oraz deformacja okolicy. Powódka odczuwała bolesność podczas dotyku.

(zaświadczenie k. 15; karta informacyjna k. 19, k. 22)

Powódka została poddana badaniom RTG, które wykazało złamanie trzonu kości piszczelowej i strzałkowej prawej. Uszkodzoną kończynę ponownie unieruchomiono. Powódkę przetransportowano do (...) im. M. K. w Ł..

(karta informacyjna k. 20)

W szpitalu im. M. K. w Ł. powódka została przyjęta na Oddział (...) Urazowo-Ortopedycznej i Nowotworów Narządów (...) z rozpoznaniem opisowym złamania obu kości podudzia prawego. Badania dodatkowe potwierdziły wstępną diagnozę. Stwierdzono spiralne złamanie 1/3 dalszej piszczeli i kości strzałkowej powyżej więzozrostu.

(karta informacyjna k. 20, k. 23-26)

W dniu 29 stycznia wykonano zamkniętą repozycję i wewnętrzną stabilizację złamania kości piszczelowej prawej. Stan kończyny po operacji sprawdzono wykonując ponowne badanie RTG. W badaniu widoczny był cień metalu gwoźdźcia śródszpikowego stabilizującego kość piszczelową.

(karta informacyjna k. 20, k. 31-36)

W następnej dobie po operacji powódka została poddana pierwszej rehabilitacji w postaci pionizacji, nauki chodzenia o kulach, a także ćwiczeń mięśni stawów operowanej kończyny.

(dokumentacja medyczna k. 29)

W dniu 31 stycznia powódkę wypisano do domu z zaleceniami kontrolowania gojącej się rany, codziennej zmiany opatrunku, stawiania się w poradni ortopedycznej 12 lutego celem usunięcia szwów, kontynuowania leczenia w poradni ortopedycznej. Zalecono chodzenie o kulach bez obciążania operowanej kończyny, a także przyjmowanie leków. Powódka postępowała zgodnie z zaleceniami.

(dokumentacja medyczna k. 21, k. 27-28, k. 30)

W dniu 20 września powódce wykonano badanie RTG, które wykazało pełny zrost. Gwóźdź śródszpikowy wprowadzony podczas repozycji nie został wyciągnięty.

(dokumentacja medyczna k. 39)

Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim przez 6 miesięcy: od 29 stycznia do 29 lipca 2013 roku.

(historia choroby k. 37-43)

Powódka po zdarzeniu doświadczyła emocji, które znacząco obniżyły jej ówczesny komfort życia, co w połączeniu z niesprawnością i bólem spowodowało czasowe zachwianie równowagi psychicznej. Brak danych by korzystała z pomocy psychologicznej lub psychiatrycznej, lub była do tych specjalistów kierowana przez lekarzy. Zatem objawy nie osiągnęły psychopatologii. Były to jednak bardzo przykre i obciążające objawy potęgujące cierpienia fizyczne, takie jak silny lęk, niepewność co do swojej sytuacji zdrowotnej i zawodowej, poczucie pokrzywdzenia, przygnębienie, poczucie bezsilności. Objawy te początkowo miały największe nasilenie i słabły wraz z poprawą kondycji fizycznej. W chwili obecnej powódka nie ujawnia żadnych objawów psychopatologicznych, w sytuacjach przypominających upadek może natomiast doświadczać dyskomfortu, który prowadzi do wzmożonej czujności, podwyższonego sytuacyjnie lęku i ostrożności. Może to powodować wycofywanie się z różnych aktywności fizycznych i społecznych.

(opinia biegłego psychologa k. 328-334)

Wypadek spowodował u powódki trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 %. Obecnie powódka nie wymaga dalszego leczenia i rehabilitacji. Rozmiar cierpienia fizycznych bezpośrednio po zdarzeniu był stopnia średniego, następnie zmniejszał się. Skutki wypadku mogły powodować konieczność przyjmowania leków. Zakup leków wymienionych w fakturach był uzasadniony. Skutki wypadku powodowały konieczność pomocy osób trzecich w wymiarze 3- 4 godzin dziennie przez okres 2 miesięcy oraz w wymiarze 2 godzin dziennie przez okres następnych 6 tygodni. Po tym okresie i obecnie powódka nie wymaga pomocy osób trzecich. Skutki wypadku nie mają obecnie wpływu na funkcjonowanie i sprawność fizyczną powódki. Rokowania na przyszłość są dobre.

(opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej k. 375-379)

W wyniku zdarzenia powódka początkowo nie mogła samodzielnie się poruszać. Syn prznosił ją na rękach do windy. Powódka mieszkała na VI piętrze. Pomoc syna trwała ok. 6 miesięcy, po tym czasie powódka zaczęła poruszać się o

kulach. Syn powódki wprowadził się do matki, aby jej pomagać. Razem z matką jeździł na wizyty lekarskie. Powódka korzystała także z pomocy matki, która zamieszkała z nią, gotowała, podawała jedzenie, pomagała przy czynnościach higienicznych, podawała basen. Pomoc udzielana była także przez brata powódki.

Powódka nie odzyskała dawnej sprawności, odczuwa drętwienie nogi, nie ma pełnego zakresu ruchu. Przestała jeździć rowerem. W czasie rehabilitacji odczuwała ból. Nie podróżuje w góry, nie chodzi na lodowisko. Przed zdarzeniem korzystała z tego rodzaju rozrywek. Musi uważać podczas kucania.

(zeznania świadka A. P. e-protokół rozprawy z 5 czerwca 2019 roku 00.06.33-00.21.36; zeznania świadka R. S. e-protokół rozprawy z 5 czerwca 2019 roku 00.37.25-00.51.10)

Bezpośrednio po zdarzeniu powódka odczuwała duży ból złamanej kończyny. Noga była opuchnięta. Aktualnie odczuwa ból w razie zmiany pogody. Powódka może chodzić, ale nie może przeciążać uszkodzonej nogi. Wskutek zdarzenia musiała zrezygnować z jazdy na nartach, łyżwach. Czasami korzystała z taksówek. Bez pomocy kul zaczęła chodzić po 9 miesiącach od zdarzenia. W czasie zdarzenia i bezpośrednio po nim powódka uczyła się na uczelni wyższej. Uzyskała zezwolenie na zdawanie egzaminów przez internet. Nie otrzymała żadnego odszkodowania ani zadośćuczynienia po przebytych zdarzeniu.

(dowód z przesłuchania powódki e-protokół rozprawy z 12 czerwca 2019 roku 00.33.36-00.46.49; 01.07.41)

Powódka korzystała z leków i maści uśmierzających ból oraz opatrunków. Łączny koszt ich zakupu wniósł 332,39 zł.

(faktury k. 44-52, k. 355, k. 365)

Koszt usług opiekuńczych w 2013 roku wynosił 11 zł.

(informacja uzyskana z urzędu)

W dniu 14 czerwca 2011 roku Teatr Nowy im. K. D. zawarł z T. T. (1) i M. G. (1) współnikami spółki cywilnej (...) umowę, mocą której ww. zobowiązali się do wykonania usług Prace porządkowe w obiektach T. N. im. K. D. w Ł. przy ul. (...)", zgodnie ze złożoną ofertą, opisem przedmiotu zamówienia zawartym w SIWZ oraz szczegółowym opisem przedmiotu zamówienia. Termin realizacji przedmiotu umowy określono na 1 lipca 2011 roku- 31 maja 2013 roku. Od chwili zawarcia umowy wykonawca miał ponosić pełną odpowiedzialność za szkody powstałe na terenie obiektu teatru w związku z wykonywaniem prac porządkowych. Wykonawca zobowiązał się wykonać siłami własnymi cały zakres rzeczowy umowy. Wykonawca zobowiązał się zapewnić do wykonywania zleconych prac odpowiednie środki, w sezonie zimowym: piasek, sól oraz inne niewymienione środki, jak również profesjonalny sprzęt, w tym pług do odśnieżania. Zakresem umowy objęte było m.in. odśnieżanie chodnika od ul. (...). Umową objęte były tereny zewnętrzne o powierzchni 1 787 m².

(umowa k. 102-103, k. 105-112; specyfikacja istotnych warunków zamówienia k. 112-123, k. 131-146, k. 153, k. 165-168; aneks do umowy k. 169; dowód z przesłuchania pozwanego T. T. (1) i M. G. (1) e-protokół rozprawy z 12 czerwca 2019 roku 00.46.49-01.07.41; całkowite zestawienie powierzchni k. 104)

Utrzymywaniem chodnika przy ul. (...) zajmował się ojciec pozwanego T. T. (1). Z synem wiązała go ustna umowa. Czynności porządkowe wykonywane były codziennie. Prace rozpoczynano o 5- 6 rano. Odgarniano śnieg, posypywano piachem i solą. Sól i piach były składowane na terenie teatru. Ojciec pozwanego miał swobodny dostęp do pomieszczeń składowych. Dyrekcja teatru nie wskazywała pozwanym, jakie prace należy wykonać danego dnia.

(zeznania świadka Z. T. e-protokół rozprawy z 12 czerwca 2019 roku 00.03.15-00.17.11; dowód z przesłuchania pozwanego T. T. (1) i M. G. (1) e-protokół rozprawy z 12 czerwca 2019 roku 00.46.49-01.07.41; zeznania świadka M. P. e-protokół rozprawy z 23 października 2019 roku 00.06.08-00.34.48)

Pismem z 30 września 2015 roku (...) S.A. (...) S.A. w W. odmówiło wypłaty świadczenia odszkodowawczego powódce z uwagi na brak odpowiedzialności za powstałą szkodę.

(pismo k. 67)

Pismem z 11 stycznia 2016 roku powódka zawiadzała do próby ugodowej m.in. T. T. (1), M. G. (1) wspólników Spółki cywilnej (...). T. M. G., Miasto Ł. oraz Teatr Nowy im. K. D. w Ł..

(zawezwanie do próby ugodowej k. 69-71)

Pismem z 8 marca 2016 roku powódka wniosła o wezwanie w charakterze uczestnika postępowania ugodowego (...) S.A., jako ubezpieczyciela T. T. (1) i M. G. (1). Ww. postępowanie nie doprowadziło do zawarcia ugody.

(pismo k. 72, okoliczność bezsporna)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia o odpowiedzialności pozwanego InterRisk jest art. 805 k.c., art. 822 k.c. i art. 429 k.c. zaś pozwanych T. T. (1) i M. G. (1) art. 415 k.c. W pierwszej kolejności należy wskazać, że w toku postępowania wykazano, że Teatr Nowy w Ł. zawarł z pozwanymi T. T. (1) oraz M. G. (1) umowę, w związku z którą zobowiązali się do wykonania prac porządkowych m.in. w sezonie zimowym, obejmujących ul. (...) w Ł.. Nadto z akt sprawy wynika, że Teatr Nowy nie miał żadnego wpływu na sposób wykonywania prac porządkowych, dyrekcja Teatru nie wydawała w tym przedmiocie żadnych wiążących poleceń pracownikom firmy (...), udostępniała zgromadzone na terenie teatru środki służące do dbałości o porządek m.in. od ul. (...). W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, Teatr Nowy, jako ubezpieczony w pozwanym InterRisk zwolnił się z odpowiedzialności za skutki zaniedbań wobec powierzenia obowiązków w zakresie utrzymania w czystości nawierzchni chodnika przed teatrem profesjonalnemu podmiotowi, w efekcie brak podstawy prawnej pociągnięcia do odpowiedzialności ubezpieczyciela Teatru, co skutkowało oddaleniem powództwa wobec ubezpieczyciela.

Przechodząc do oceny odpowiedzialności za skutki zdarzenia pozostałych pozwanych wskazywali oni, co ostatecznie stanowiło przedmiot sporu, że umowę o wykonywanie prac porządkowych wykonywali należycie i bez zastrzeżeń, żądana przez powódkę kwota zadośćuczynienia oraz odszkodowania jest zawyżona, nadto datą początkową naliczania odsetek powinien być dzień wyrokowania, nie zaś data wcześniejsza. Poza sporem było, że podmiotem co do zasady odpowiedzialnym za utrzymanie w czystości chodnika przylegającego do Teatru Nowego od strony ul. (...), a co za tym idzie - należyte zabezpieczenie terenu przed śniegiem i lodem, a także utrzymania terenu w sposób pozwalający na bezpieczne używanie go przez osoby przebywające na tym terenie był (...) Spółka cywilna. Kwestie utrzymania w czystości nieruchomości reguluje ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w brzmieniu obowiązującym w dacie wypadku powódki (Dz.U. z 2005 r., Nr 236, poz. 2008 ze zm.). Zgodnie z art. 3 pkt 1 i ustawy gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania, a w szczególności zapobiegają zanieczyszczeniu ulic, placów i terenów otwartych, w szczególności przez: zbieranie i pozbywanie się, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 4, błota, śniegu, lodu oraz innych zanieczyszczeń uprzątniętych z chodników przez właścicieli nieruchomości oraz odpadów zgromadzonych w przeznaczonych do tego celu pojemnikach ustawionych na chodniku (art. 3 pkt 2 ust. 11). Stosownie zaś do art. 5 ust. 4 właściele nieruchomości, przy czym rozumie się przez to także współwłaściciele, użytkowników wieczystych oraz jednostki organizacyjne i osoby posiadające nieruchomości w zarządzie lub użytkowaniu, a także inne podmioty władające nieruchomością, zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez: uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości. Podkreślenia wymaga, że okoliczność, że to na pozwanych T. T. (1) i M. G. (1) ciążył obowiązek utrzymania porządku i czystości na terenie ul. (...), w tym odświeżenie go w taki sposób, aby zapewnić bezpieczeństwo korzystania z niego przez

przechodniów, nie była między stronami sporna, a pozwani wskazywali jedynie, że stan utrzymania nawierzchni w miejscu wypadku powódki był prawidłowy. W przekonaniu Sądu w świetle dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych nie może budzić wątpliwości, że stan nawierzchni ul. (...) przy Teatrze Nowym nie był właściwy, a do zaistnienia szkody na osobie powódki, doszło na skutek poślizgnięcia się na oblodzonej, nieodśnieżonej, nieposypanej solą, zamarznętej powierzchni. Zachowaniem prowadzącym do powstania szkody było w tej sytuacji zaniechanie pracowników pozwanych wyrażające się w niepodjęciu działań zamierzających do usunięcia wskazanego źródła zagrożenia. Ze gromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym z zeznań świadków, jednoznacznie wynika, że chodnik, gdzie powódka poślizgnęła się i upadła, nie był należycie odśnieżony i zabezpieczony. Podkreślenia wymaga, że pozwani nie przedstawili żadnych wiarygodnych dowodów przeciwnych, tj. wskazujących, że w sposób prawidłowy wywiązali się z czynności utrzymania chodnika w dniu wypadku powódki, a tym samym nie ekskulpowali się od odpowiedzialności za szkodę, której doznała powódka. Nie wystarczające są zeznania ojca pozwanego, któremu powierzono utrzymanie w czystości terenu chodnika, gdzie doszło do zdarzenia. Świadek wprawdzie zeznawał, jakie czynności każdego dnia wykonuje, w jakiej kolejności, o której godzinie, gdzie składauje niezbędne środki, lecz rzeczą strony pozwanej było udowodnienie, że właśnie 29 stycznia 2013 roku te czynności zostały wykonane w sposób prawidłowy. Tymczasem zarówno z zeznań pozostałych świadków, jak i przesłuchania powódki wynikała okoliczność przeciwna, że nawierzchnia chodnika była oblodzona, nieposypana piaskiem ani solą. Nie wyklucza to jednak wiarygodności świadka Z. T., wszak wypowiadał się on o rutynie w zakresie swoich obowiązków, nie zaś o wykonanych 29 stycznia 2013 roku czynnościach. Odnośnie zarzutu dotyczącego obowiązków pozwanych ograniczonych do usuwania skutków zimy wskazać należy, że istotą umowy o prace porządkowe było osiągnięcie rezultatu w postaci utrzymania w czystości i bezpieczeństwie terenów przylegających, bez względu na to, jaką interpretację umowy obecnie strona pozwana przyjmie. Pozwani dopuścili się zaniedbań w zakresie właściwego utrzymania nawierzchni, a tym samym ponoszą odpowiedzialność za szkodę, jakiej doznała powódka. Między zaniechaniem pozwanych a szkodą na osobie powódki zachodzi adekwatny związek przyczynowy, albowiem w świetle zasad doświadczenia życiowego oczywiste jest, że poruszanie się pieszo po oblodzonej, nieposypanej piaskiem ani solą powierzchni, może skutkować utratą równowagi i upadkiem grożącym uszkodzeniem ciała. Zatem spełnione zostały przesłanki z art. 415 k.c. warunkujące odpowiedzialność deliktową pozwanych.

Na podstawie art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Rozważając zakres krzywdy doznanej przez powódkę, Sąd miał na uwadze, że w wyniku wypadku z 29 stycznia 2013 r. powódka doznała dotkliwych cierpień natury fizycznej i psychicznej. Źródłem ich były obrażenia ciała, a przede wszystkim dysfunkcje prawej kończyny, skutkujące silnymi doznaniem bólowymi, odczuwanymi również okresowo w obecnej chwili. Wskutek urazu noga powódki była usztywniona przez kilka miesięcy, a następnie powódka poruszała się przy pomocy kul. W konsekwencji nie może budzić wątpliwości, że proces powrotu do zdrowia łączył się dla powódki z wieloma doznaniem bólowymi, które w sposób dotkliwy uniemożliwiały jej normalną egzystencję. Fakt korzystania z pomocy najbliższych w przedstawionych czynnościach życia codziennego oraz niepewność losu powodowały u niej zrozumiały dyskomfort psychiczny związany z uzależnieniem od innych osób. W świetle powyższego nie może budzić wątpliwości, że uraz doznany na skutek wypadku z dnia 29 stycznia 2013 r. stanowił poważną ingerencję w dotychczasowy sposób życia powódki i był źródłem opisanych cierpień fizycznych i psychicznych. Niewątpliwie jest przy tym, że uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 5%. Zadośćuczynienie nie może być co prawda jedynie mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentu uszczerbku na zdrowiu. Niewątpliwie jednak znaczny uszczerbek i jego trwałość przemawiają za uznaniem intensywności cierpień fizycznych jak i psychicznych. Co więcej, pomimo że od wypadku minęło już ponad 7 lat, powódka nadal odczuwa niektóre jego skutki. Dolegliwości bólowe, które niegdyś były bardzo intensywne, dziś straciły na sile, jednak nadal jej towarzyszą. Co więcej do chwili obecnej nie odzyskała dawnej sprawności- musi uważać podczas kucania, nie może obciążać uszkodzonej nogi. Doznany uraz pozbawił ją możliwości aktywnego spędzania czasu, w tym jazdy na rowerze, chodzenia po górach, jazdy na łyżwach oraz na nartach, które to sporty przed zdarzeniem powódka uprawiała, i które sprawiały jej radość. Mając na uwadze całokształt wskazanych okoliczności, Sąd uznał, że kwotą adekwatną będzie kwota 25000 zł, która nie jest wygórowana i w żadnym stopniu nie doprowadzi do nieuzasadnionego wzbogacenia powódki. W pozostałym zakresie roszczenie powódki należało oddalić. Jakkolwiek cierpienia fizyczne i psychiczne towarzyszące zdarzeniu były znaczne, to

jednak stopniowo zanikały a obecnie pojawiają się jedynie okresowo. Rokowania na przyszłość są dobre, a skutki wypadku, poza wskazanymi powyżej przypadkami, nie dają się odczuć w życiu codziennym i nie paraliżują normalnego funkcjonowania. W zakresie wysokości odszkodowania przysługującemu powódce, Sąd oparł się na przepisie art. 444 § 1 k.c. W toku postępowania dowodowego potwierdzono konieczność wydatków poniesionych w związku z zakupem leków przeciwbólowych i maści uśmierzających ból. Ich wysokość została wykazana załączonymi do pozwu fakturami VAT, które ponadto zostały potwierdzone przez biegłego ortopeda. Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki 332,39 zł tytułem odszkodowania, jak w pkt. I b. wyroku. Sąd nie uwzględnił żądania odszkodowania w zakresie, w jakim faktury VAT powtarzały się (k. 366). Z tej przyczyny powództwo w tej części podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione. W zakresie żądania zasądzenia renty z tytułu zwiększonych potrzeb Sąd orzekł na podstawie art. 444 § 2 k.c. Żądanie powódki dotyczyło zasądzenia renty, w skład której wchodziły koszty opieki osób trzecich. Oceniając tak sformułowane żądanie podnieść należy, że poszkodowanemu przysługuje roszczenie o rentę, jeżeli wskutek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia zwiększyły się jego potrzeby. Zwiększenie potrzeb poszkodowanego polega na konieczności pokrycia kosztów utrzymania, powstałych wyłącznie w następstwie zdarzenia szkodzącego. Będą nimi wszelkie koszty związane z zapewnieniem poszkodowanemu stałej lub doraźnej opieki, koszty zmiany warunków bytowych (środki lokomocji, mieszkanie; por. wyrok SN z dnia 13 października 1976 r., IV CR 487/76, LEX nr 7854). Z materiału dowodowego w tym opinii biegłego ortopedy wynika, że powódka potrzebowała pomocy osób trzecich w pierwszych tygodniach po zdarzeniu. Różnił się jedynie zakres tej pomocy. Przyjmując jednak, że zakres cierpień i stopień dysfunkcyjności poszkodowanego jest jego subiektywnym odczuciem, za zasadne należało przyjąć wnioski opinii biegłego, z uwzględnieniem wskazań wywodzących się z dowodu z przesłuchania strony i zeznań świadków. Sąd przyjął, że żądanie powódki jest uzasadnione w zakresie 3 godzin dziennie przez okres dwóch pierwszych miesięcy po wypadku i jednej godziny dziennie w zakresie dalszych 6 tygodni. Łącznie daje to kwotę 2 442 zł i taką też kwotę Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki w pkt. 1c wyroku oddalając żądanie w pozostałej części. Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania ponad wskazaną kwotę z następujących przyczyn. Mimo, że z opinii biegłego ortopedy wynikało, że powódka potrzebowała pomocy w wymiarze dwóch godzin dziennie przez 6 tygodni, to jednak z uwagi na treść jej żądania i art. 321 k.p.c., zasadnym było ograniczenie tej kwoty. Nadto za chybiony należało uznać zarzut pozwanych zawyżenia godzinowej stawki za opiekę. Kwota 11 zł odpowiada rzeczywistemu stanowi rzeczy i kosztom opieki z daty zdarzenia.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł w oparciu o treść art. 481 § 1 k.c. Wprawdzie powódka zasygnalizowała w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej, iż posiada względem pozwanych T. T. (1) i M. G. (1) roszczenie z uwagi na skutki zdarzenia z 29 stycznia 2013 roku, lecz w piśmie tym wymieniła także InterRisk TU V. (...), Gminę M. Ł. oraz Teatr Nowy im. K. D. w Ł.. Nie sposób z powyższego wywodzić, by już co najmniej od tej daty pozwani mieli świadomość istnienia wymagalnego względem nich roszczenia o zapłatę określonych kwot pieniężnych, zwłaszcza, że te znacząco odbiegają od ostatecznie dochodzonych. W tym stanie rzeczy sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od 4 lutego 2019 roku, tj. od daty odebrania postanowienia o wezwaniu do wzięcia udziału w sprawie przez M. G. (1) i od 31 stycznia 2019 roku, tj. od daty odebrania postanowienia o wezwaniu do wzięcia udziału w sprawie przez T. T. (1). Jednocześnie nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut pozwanych, iż odsetki należą się dopiero do daty wyrokowania, skoro roszczenie o zadośćuczynienie jest roszczeniem bezterminowym (art. 455 k.c.) i staje się wymagalne z chwilą wezwania. Takim wezwaniem jest niewątpliwie wezwanie do wzięcia udziału w sprawie, do którego dołączone są m.in. pozw zawierający wymienienie żądanych przez powódkę kwot. Podstawą solidarnej odpowiedzialności pozwanych jest treść art. 864 k.c.

Sąd uwzględnił żądanie powódki w zakresie kwoty 27774,39 zł, w pozostałej zaś części, tj. co do kwoty 10000 zł tytułem zadośćuczynienia, 27,10 zł tytułem odszkodowania i 528 zł z tytułu żądania zasądzenia renty na zwiększone potrzeby powództwo oddalił. Pozwani T. T. i M. G. ulegli zatem w 72 % i w takiej części powinna zwrócić powódce poniesione przez nią koszty postępowania. Z uwagi na konfigurację podmiotową po stronie pozwanej Sąd oddzielnie rozliczył koszty zastępstwa procesowego zarówno (...) S.A. oraz pozwanych T. T. (1) i M. G. (1).

Koszty zastępstwa procesowego poniesione przez (...) S.A. wyniosły 5400 zł (3600 zł I instancja i 1800 zł II instancja) i w tym zakresie, z uwagi na to, że powódka przegrała proces w całości w stosunku do tego pozwanego, Sąd rozliczył

należne koszty zastępstwa procesowego przy zastosowaniu reguł art. 102 k.p.c. uznając, że zmiana po stronie pozwanej nie była wynikiem zaniedbań ze strony powódki, ani jej pełnomocnika, zwłaszcza, że ten w odpowiednim momencie zareagował wnosząc o dopozwanie prawidłowo oznaczonych podmiotów. W efekcie obciążenie powódki obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez (...) S.A. pozostawałoby w sprzeczności z zasadami słuszności. Co do dalszych kosztów zastępstwa procesowego ich łączna wartość wyniosła 9034 zł (3617 zł + 3617 zł + 1800 zł). Z racji tego, że pozwani T. T. (1) i M. G. (1) wstąpili do postępowania dopiero po zakończeniu postępowania odwoławczego, nieuzasadnionym byłoby obciążanie ich stosunkowo kosztami zastępstwa procesowego, jakie powódka poniosła w tym właśnie postępowaniu. Z tych względów, do wzajemnych rozliczeń Sąd przyjął kwotę 7234 zł, na którą składają się koszty zastępstwa procesowego powódki oraz pozwanych w postępowaniu przed sądem I instancji. Co do kwoty 1800 zł, które powódka poniosła w postępowaniu odwoławczym, Sąd także zastosował regułę wynikającą z art. 102 k.p.c. przyjmując, że pozwani T. T. (1) i M. G. (1) nie mieli możliwości podjęcia obrony w postępowaniu toczącym się przed uchYLENIEM wyroku Sądu I instancji, nie mogąc tym samym zapobiec powstaniu kosztów postępowania odwoławczego. Z uwagi na postawę procesową pozwanych T. T. (1) i M. G. (1) nie można wprawdzie zakładać, że koszty postępowania odwoławczego nie powstałyby, jednak skoro zarówno postępowanie przed uchYLENIEM wyroku, jak i postępowanie odwoławcze toczyło się bez ich udziału, a sytuacja ta nie była spowodowana ich zaniedbaniami czy nienależytą dbałością o własne interesy, to obciążanie ich kwotą 1800 zł jawi się, jako niesprawiedliwe. Mając na uwadze powyższe, skoro powódka poniosła koszty postępowania przed Sądem I instancji w wysokości 3617 zł, a powinna ponieść w wysokości 2025,52 zł (7234 zł x 28 %), Sąd zasądził od pozwanych T. T. (1) i M. G. (1) solidarnie na rzecz powódki różnicę, tj. kwotę 1591,48 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Ponieważ rozliczając koszty procesu, sąd uwzględnia wyłącznie koszty faktycznie poniesione, to do kosztów postępowania, od których poniesienia powódka była zwolniona w całości należało zastosować art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Łączne koszty sądowe w sprawie wyniosły 5197,08 zł, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu 1917 zł, koszty wynagrodzenia biegłych 703,34 zł i 659,74 zł oraz opłata sądowa od apelacji 1917 zł. Powielając argumentację przedstawioną powyżej do wzajemnych rozliczeń między powódką a pozwanymi T. T. (1) i M. G. (1) Sąd przyjął kwotę pomniejszoną o wysokość opłaty sądowej od apelacji, tj. 3280,08 zł (5197,08 zł – 1917zł). Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi od pozwanych T. T. (1) i M. G. (1) solidarnie kwotę 2361,66 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa ((1917 zł + 703,34 zł + 659,74 zł) x 72 %). Na podstawie art. 113 ust. 4 u.k.s.c. Sąd, biorąc pod uwagę rozmiar krzywdy i szkody doznanej przez powódkę, jak również czas trwania postępowania i tego przyczyny, postanowił nie obciążać powódki obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych od oddalonej części powództwa oraz od opłaty sądowej od apelacji, uiszczonych tymczasowo przez Skarb Państwa i przejąć je na rachunek Skarbu Państwa.